

Balassa Péter

Vörös betűk

Hajnali ködben
mínusz tizenötben
éjjeli álom
még mindig rágom.
Dönteni kéne
merni a félszbe',
tenni, elmenni,
kimondani végre!

Kincseim fogva
csokorba vonva
előre állni
magam csodálni,
látni a fényem,
újra megélnem
-gyermeki énem; -
mind, amit még nem!

Vörös betűkkel
égni a tűzzel
halovány cseppben
tenger a cseppem,
szállni a széllel
ölelni késsel
Állni a földön;
érték e kölcsön!

Nem most! Nem egyszer!
Minden lélegzettel!
Tudom és érzem!
nincsen több „még nem!”
Adhatok! Hathatok!
Hiszen most vagyok
kezdeté, vége,
s aki megélte!